HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

קרא יפירא הוא. הא קרא לגלג הוא מוכח לקמן דקרא מני לכולהו גווייהו דמכדי כתיב לעיל מיניה והבאתם שמה וכולהו בהאי קרא כתיבי ליכתוב בהדיה לה תוכל לאכלם בשעריך אם על תוך לחומה גם להזהיר. ולאו שבכללות לא הוי כיון דאכולה קאי הוי לאו אכל מה וחד והיכי דמי לאו שבכללות כגון לא תאכל כי אם לגי אם[ה] וכגון מכל אשר יעשה מגפן היין וגו'[ו] (ו) למיהוי לאו בהאפיה נפשיה: **הכי גרסינן מיהדר פרושי בכל חד ואמ"ש לי ש"מ לייחודי לאו לכל חד וחד.** כלומר חזר וכתב בכל אחד לאו דתוך לחומה וכיון דלישנא אחרינא הוא תנהו ענין לדבר אחר (ב) הלכך בנכוריס לאוכל על שלא קרא עליהן אחת ואינך כל אחד וחד למילתיה אחת. וא"ש בכל הקדשים שכתובים כאן דייך אם אתן את הלאו אחד לאוכל לפני זריקה בכולן חוץ מבכורים אין הכי נמי ומתניתא[ז] דקתני לוקין באוכל קדשי קדשים חוץ לקלעים מובאר בשדה טרפה לא תאכלו נפקא בהלקחן ולוקה אחת דקאמר רבא אחת מאשה איסורי קאמר: ה"ג **ולילקי נמי משום וזר לא יאכל.** דכתיב במלואים (ג) ומדכתיב כי קדש הם נתן טעם לדבר לפי שהם קדשי קדשים להזהיר את הזר על כל קדשי קדשים: **דחזי להכן.** דכתיב ריסיה דקרא ואכלו אותם אשר כופר בהם: **כיון שילא בשר חוץ למחיצתו נאסר.** מבשרה יתירא קא דייק כשהוא שמין בו מחיצות ולמדנו מכאן קדשי קדשים חוץ לקלעים [זבחים פג:] ועובר שהוציא את ידו בשעת שחיטת אמו [חולין סח.]: גמ

תוכל לאוכלם ומזהרה מציאו כדסלקא דעתיה עד השתא דמוקמי איסור חוץ לחומה בכל אחד מקל וחומר דמעשר ועיקר הלאו דבכל אחד וחד למלקות בדבר אחד הוא דקתני בכל אחד והשתא דחזר ומפרש בכולהו לייחודי לאו בכל אחד וחד כלומר לגלויי לו למלקות בחיסור דחוץ לחומה בכל אחד וחד והשתא מיבעי ליה שני מלקיות בכל אחד וחד (י) ממוץ לחומה מקרא אחד ומלקות בדבר כמו שאנו מעמידין בו עיקר הלאו בקרא קמא אבל מה שכתוב למד מתודה וחטאת משתיהן ועולה משלשתן הניחו לאיסור ולא למלקות ולא למלקות בדבר אחד מהני לייתור הלאו לגלויי לאיסור לחוץ לחומה דילפינן כולהו מקל וחומר למעשר לומר למלקות גמי מיבעי ולוקה אחת אבל למלקות בדבר אחד מהני ומכי קאמר בסוגיא [כדפרש"י] ואם תאמר ומעשר גופיה אחד הדר ופרט ביה ים לומר למעשר שירך על כרחך לכתוב בהדיה והא דקאמר (כ) לא תוכל לאוכלם משמרת להא ודאי מי לא כתיב מעשר בהדיה ולא כתיב אלא לא תוכל לאוכלם לא הייתי דורש דבר אחד דבר דודאי אין (ל) בהן ייתור לומר מה בא זה ללמדנו מקל וחומר למעשר שהרי אין מריכות דקרא יותר ממשאם שהוא מפרש מעשר לבדו ומיהו קשה למש"ח דמ"כ היכי ילפינן כולהו אינך מתודה לענין לפני זריקה וכן (מ) בשכור הא ליכא אוס ייתור מריכות לשון להא כולהו נפקי בחדא מלא תוכל לאוכלם אלא ודאי צריך לומר דכיון דכולן מפורשים בקרא לגופיה והשתא שמא וגו' כי הדר כתיב לא תוכל לאוכלם הרי כאילו נפרשו כולם בהוה לאו ושפיר גמיר חד מחבריה בקל וחומר כאילו נכתב בהדיה ומכל מקום לא קשה (נ) קושיא שפריך מעשר גופיה ממאי הדר לפרוט ביה לתיכא למימר לתגבי אינך כתיבי כדלמרינן (ב"ק דף סד:) פרשה שנאמרה ונשנית בשביל דבר אחד שנתפזר ועוד דע"כ ר"ש ליכא במעשר לאו בחוץ לחומה מדפריש בהאי ושייר במעשר להא השתא לא תוכל לאוכלם לא קאי לעיקרא ור"י מפרש לייחודי לאו לכל אחד וחד דלהכי הייתור לגלויי לן דעל כל איסורין שאנו שומעים בכולן מקלים וחמורים הללו שבכולן יש חיוב מלקות ולפי זה לוקה ר' דקאמר רבא לוקה ר' ממש וקשה דמ"כ מאי פריך בסמוך ולילקי משום דר"ש וכו' ליתי להא (ס) ר"ת לאו שבכללות הוא ליקה ר' דקאמר רבא לוקה ר' ממש וקשה דמ"כ מאי פריך בסמוך ולילקי משום דר"ש וכו' ליתי להא (ס) ר"ת לאו שבכללות הוא ועוד יש לומר דלעולם לוקה ר' ממש ומה שאנו אומרים בפרק בהמה המקשה (חולין דף סח: ושם) והשתא דקתני עדיפא מינייהו מצאנו לאו שבכללות שיש מלקות מטעם שאדם חולקו עומד חוץ לחומה והיינו מקרא דלא תוכל לאכול בשעריך וק"ק בברייתא דמוקי חוץ לחומה משמע שיש מלקות מטעם שאדם חולקו עומד חוץ לחומה והיינו מקרא דלא תוכל לאכול בשעריך הוא דלא תיכול לא יצאו חוץ לקלעים ומיהו דוקא בשאדם חולקו עומד חוץ לחומה אבל אם אין חולקו עומד חוץ לחומה אלא שהוא עצמו עומד חוץ לחומה אין מלקות מטעם שאדם חולקו עומד חוץ לחומה ומיהו קשה לר"ת דלעיל בפרק בהמה המקשה (שם) דקתני לפי שמעון בשאר בקרן וכתנך חוץ לקלעים תיפוק לי מקרא דובשר בשדה טרפה וגו' וכן בריש בהמה המקשה (שם) דקתני לפי שמניינו בשאר שאם יצא חוץ למחיצה וחזר למותר מלכתחילה לא תוכל לאכול בשעריך הוא דלא תיכול לא יצאו חוץ לקלעים מותרין ולקשה להא חטאת ואשם נמי כתיבי בהאי קרא ואפילו הכי יצאו וחזרו לקלעים ופירש ריב"ן דודאי גבי חטאת ואשם הכי אמר קרא לא תוכל לאכול בשעריך (לעיל) כ"ש חוץ לקלעים אבל מעשר ובכוריס ממרינן בהאי פירקא לילית ביה לאו עד שילאו פני הבית ולקמן [לאכול] בשעריך משמע בשעריך ודאי לא תיכול אבל אם חזרו ודאי מותרין: **ולילקי משום זר לא יאכל קדש.** רש"י פירש לעיל גרסינן ליה משום דההוא במרומה כתיב ואף כי גמרי חטאת חטאת מתרומה אפ"ה לא ניחא לסוף סוף ליתיה בלאו בשום פרוטה ויצאו (כמו) מהילה ורבא לא מני מלא מהילת כזית אלא גרס זר לא יאכל כי קדש הם:

ולילקי משום ובשר בשדה טרפה לא תאכלו. ולקשה למאי לא אמרי' בשר בשדה שהרי כולן הוא דלא שבכללות (ג) דאמרי' בסוף פרק גיד הנשה (שם דף קכ: ושם) לאוכל בשר מן החי לוקה משום בשר בשדה שהרי כולן הוא דלא שבכללות מהיכא דין הוציא עובר יוצא דופן לאו מכל מקום לא מצינו לאו שבכללות אלא לאכול בשר מן החי ומשום הכי לוקה משום בשר בשדה ומשום דא